

69. Oi atvažuoja šventa Kalėda

Oi at-va - žuo - ja šven-ta Ka - lė - da, ka - lė - da.

Si - ju vi - ju gas - pa - dor, ka - lė - da,
do si - dab - ri do ka - lė - dy, ka - lė - da.

1. *Oi atvažuoja
Šventa Kalėda, kalėda.
Siju viju gaspador, kalėda,
Do sidabri do kalėdy, kalėda.*
2. *Ristu žirgeliu,
Margu važeliu, kalėda.
Siju viju gaspador, kalėda,
Do sidabri do kalėdy, kalėda.*
3. *Davė kaimynas
Kvietelių bačkę, kalėda.
Siju viju gaspador, kalėda,
Do sidabri do kalėdy, kalėda.*

4. *O kaimynkėlė –
Linų kuodelį, kalėda.
Siju viju gaspador, kalėda,
Do sidabri do kalėdy, kalėda.*

Užrašytojo pastaba: dainininkė dainą išmoko iš motinos, gimusios apie 1850–60 m., kilusios iš Seinų valsčiaus, Dusnyčios kaimo.

Pad. A.Vainienė, gyv. Veliuonoje, Lenkijoje. Užr. J.Vaina 1959 m. Sp. PnsSn, p. 27.

70. Už girių girių ugnelė degė

Už gi-rių gi - rių ug-ne-lė de - gė, ei, ka - lė - da, ka - lė - da.

1. *Už girių girių ugnelė degė,
Ei, kalėda, kalėda.*
2. *Pas tą ugnelę broliai žirgus ganė,
Ei, kalėda, kalėda.*
3. *Broliai pamigo, žirgai pabėgo,
Ei, kalėda, kalėda.*
4. *O ir nubėgo į tėvo durą,
Ei, kalėda, kalėda.*
5. *Atvažiavo važiai, tėvelio važiai,
Ei, kalėda, kalėda.*
6. *Ei, ką parvešit, manei broleliai,
Ei, kalėda, kalėda.*
7. *O mes parvešim baltų belynų*,
Ei, kalėda, kalėda.*
8. *Baltų belynų, mergoms prausynų*,
Ei, kalėda, kalėda.*

Pad. Mikštienė, 70 m., gyv. Veliuonoje (dabar Jurbarko r.).
Užr. Antanas Juška iki 1871 m. Sp. JLD I, Nr. 171, p. 341.